

מ"ת (ראשון לציון) 17110-12-16 - מדינת ישראל נ' אילן זדה

מ"ת (ראשון-לציון) 17110-12-16 - מדינת ישראל נ' אילן זדה ואח'שלו ראשון-לציון

מ"ת (ראשון-לציון) 17110-12-16

תיק חיצוני: 508690/2016

מדינת ישראל

נגד

1. אילן זדה (עציר)

2. אביחי אמסלם

בית משפט השלום בראשון-לציון

[01.02.2017]

כבוד השופט אייל כהן

החלטה בעניינו של משיב 2

במסגרת בקשה למעצר משיב 2 (להלן: "המשיב") עד לתום ההליכים, עניינה של החלטה זו בסוגיית ראיות-לכאורה.

כתב האישום ותמצית טיעוני הצדדים

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו יחד עם משיב 1 (- להלן: "זדה" ולהלן שניהם: "המשיבים"), שלשה אישומים

שעניינם עבירות סחר-סם.

בתמצית אציין כי על פי האישום, הפעילה משטרת ישראל במועד הרלבנטי סוכן סמוי, במטרה למגר פשיעה שעניינה

סחר בסמים (להלן: "הסוכן"). בין הסוכן למשיבים היכרות מוקדמת.

על פי הנטען באישום הראשון, פנה הסוכן לזדה בבקשה לרכוש ממנו סמים. זדה הסכים לאמור ושיתף בעניין את

המשיב. במפגש בין השלשה, ביום 1.7.16, מכרו המשיבים לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל 9.186 גרם נטו,

בתמורה לסך 5,500 ₪.

על פי הנטען באישום השני, ביום 19.7.16, מכרו המשיבים לסוכן - כאשר המשיב מוכר בפועל- סם מסוכן מסוג

קוקאין, במשקל 9.7538 גרם נטו, בתמורה לסך 5,500 ₪.

על פי הנטען באישום השלישי, בו מואשם המשיב בלבד, מכר המשיב לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל 9.6547

גרם נטו, בתמורה לסך 5,100 ₪.

ברקע הדברים יובהר כי זדה נעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, בהתאם להחלטת כב' בית המשפט המחוזי בערר שהוגש,

על החלטתי לשחררו בתנאים.

בהתאם להסכמה דיונית הגישו הצדדים את טיעוניהם בכתב. ב"כ המשיב טענה כי המשיב מודה בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועם זאת הופרה זכות ההיוועצות שלו בחקירותיו. כן נטען כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לכל אחד מן האישומים, וכן קיימים פגמים ב"שרשרת סם". המבקשת דוחה טיעונים אלה. בחנתי היטב את חומר הראיות כולו, בדגש על הנתון במחלוקת. לא מצאתי להתייחס, פרטנית, לכל טענה שהעלו הצדדים. עם זאת יובהר, כי הקפדתי לבחון כל טענה, באופן מלא. התייחסותי להלן ממוקדת בגדרי המחלוקת ולא מעבר לכך.

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובטיעוני הצדדים, מצאתי כי דין טיעוני המשיב להידחות.

הכרעה בטענת הפגיעה בזכות ההיוועצות

לפגיעה בזכות ההיוועצות תיתכן נפקות גם בשלב המעצר. על בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה בזכות, תוך איזון עם שיקולים התומכים בהמשך מעצרו של הנאשם (בש"פ 9220/12 פרץ ואח' נ' מדינת ישראל, מיום 26.12.12). כך למשל, בהקשר דומה, טען נאשם כי אמרתיו המפלילות של שותפו הקטין נגדו אינן קבילות, הואיל ונגבו בלא נוכחות הורי הקטין ולאחר השעה 22:00. בית המשפט העליון קבע כי הסוגיה תבורר בהליך העיקרי. עוד נקבע כי הסיכוי שהאמירות אינן קבילות אינו כה גבוה, עד כי נשמט הבסיס תחת התשתית הראייתית הלכאורית כלפי העורר (בש"פ 7947/10 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 3.11.2010). קביעה זו נסמכה על יסוד התפיסה לפיה לא כל ספק בדבר קבילות ראיה מונע הסתמכות עליה לעניין קביעת ראיות-לכאורה בהליך המעצר (בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל, מיום 10.4.2005). בעניין אחר נקבע כי בטרם הסתיימה חקירת מח"ש בגין טענת הנאשם כי הופעל נגדו כוח פיזי מופרז בעת מעצרו, לא יינתן משקל כלשהו לטענה, בהחלטה האם לשחררו לחלופת מעצר (בש"פ 9198/12 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 2.1.13).

בנסיבות, אין בפני המשיב טענה באשר לחקירתו הראשונה. באשר לחקירתו השנייה, מיום 30.11.13, נטען כי הופרה זכות ההיוועצות וכי הדבר נלמד מכך כי לא נכתב כי המשיב וויתר על זכותו זו. באשר לחקירה השלישית מיום 5.12.16, נטען כי החקירה נמשכה על אף רצון המשיב להיוועץ בסניגורו וכי אף הוחתם על טופס הודעה בדבר זכויותיו.

עיון בהודעתו הראשונה של המשיב, מיום 29.12.16, מעלה כי מצוין בראשיתה, מייד לאחר האזהרה, כי "טרם החקירה נפגש החשוד עם עו"ד נבולסי..." והוסף גם מס' הטל' הנייד של הסניגור. בחקירה זו השיב המשיב על שאלות מסוימות אך באשר לרבות בחר בזכות השתיקה, אף בהתייחס לשאלות כלליות ושאינן נוגעות בלב העניין, כגון האם עובד הוא בספורטק בחולון.

בהודעה השנייה, למחרת היום, שב המשיב והוזהר, גם בדבר זכותו להיוועץ. המשיב פתח את החקירה באמרו "אין לי מה להוסיף". המשיב שב ונמנע מלהשיב על שאלות החוקרים ובחר בשתיקה באשר למרביתן המכרעת ביותר של השאלות שהוצגו בפניו, לרבות ראיות שהוטחו בו.

אציין כי עוד באותו יום, 29.11.16, התקיים דיון בהארכת מעצרו של המשיב, בו יוצג ע"י עו"ד נבולסי. חזקה כי המשיב שוחח עם בא כוחו עובר לדיון או במהלכו. בכל מקרה, וודאי שיכול היה לעשות כן לו חפץ.

בהודעה השלישית, לאחר שהוזהר גם באשר לזכות ההיוועצות, נפתחה החקירה עם אמירת המשיב לפיה הוא חף מפשע. בסמוך לאחר מכן צוין בהערה כי בטרם החקירה ביקש המשיב להתייעץ עם עו"ד נבולסי, כי נעשו ניסיונות ליצור עימו קשר טלפוני, לשווא וכי "בהמשך ננסה שוב". עוד צוין כי עו"ד נבולסי ענה ומסר שיסיים דיון ברמלה ויגיע לפגוש את המשיב. בהערה נוספת נרשם כי ראש המחלק הסביר למשיב כי אין זו חקירתו הראשונה, כי כבר פגש בבא כוחו ו"החשדות הם אותם חשדות" (כך במקור). גם בחקירה זו שמר המשיב בקפדנות על זכות השתיקה.

יש לזכור כי יכולת בית המשפט בהליך זה, לבחון את מלא משמעותה של טענה בדבר פגיעה בזכות ההיוועצות-מוגבלת לחומר הראיות הגולמי. ברי כי בידי המותב שישמע את התיק העיקרי יעמדו כלים רבים יותר לעמוד על טיבה של הטענה.

המשיב שתק, ככלל, בחקירותיו וממילא לא הפליל את עצמו. זכות ההיוועצות ניתנה לו עובר לחקירתו הראשונה וממילא התאפשר לו הדבר גם ביום בו נחקר בשנית.

לא מצאתי בחומר הראיות ובטיעוני ב"כ המשיב אינדיקציה לפגיעה בזכות ההיוועצות, למצער לא בעצמה רבה הנלמדת כבר עתה מן הראיות הגולמיות ואשר בגינה מוצדקת התחשבות והקלה עימו.

בנסיבות אלה, בהן למצער בשלב זה לא הונחה תשתית מספקת לביסוס הטענה, גם אם אניח לטובת המשיב כי אכן נפגעה זכותו כאמור, ולו במעט, יש לזכור מנגד את חומרת המיוחס לו בכתב האישום, קרי שלש עסקאות סחר בקוקאין ובכמויות לא מבוטלות. עוד יש לזכור כי לחובת המשיב 3 ה"ק, מהן שתיים בגין עבירות סמים וכן התפרצות ועוד. לחובתו אף מאסר מותנה בר הפעלה.

בשים לב לכל האמור, איני מוצא כי ניתן לייחס פגיעה בזכות ההיוועצות. ממילא לא התקיימה פגיעה ברף חומרה המצדיק הקלה עם המשיב, באיזון שבינה לבין יתר הנתונים שמנגד.

הכרעה בטענות באשר לקיומה של חולשה ראייתית מושכלות יסוד הן, כי החלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, בטרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. מכאן כי בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה, אגב בחינת הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה. על בית המשפט להימנע מלהידרש לשאלות של מהימנות עדים, אלא אם עסקינן בפירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 3171/13 אדנייב ואח' נ' מדינת ישראל, מיום 9.5.13).

בנסיבות, בהתייחס לאישום הראשון, טענה ב"כ המשיב כי זדה הוא שהיה "הרוח החיה" אשר יזם את ביצוע העבירות וכי המשיב לכל היותר סייע לו. נטען, ע"י הפנייה לאמירות העולות מהודעת הסוכן, כי הסוכן אינו אמין וכי "קשר" הוא את המשיב לביצוע עבירה, ללא ראיה כלשהי. כן נטען כי זדה הוא שקיבל כסף, שלט ברכב שהגיע למפגש ואף חבר לחברו של אביו לשם ביצוע העסקה.

מנגד, על אף האמור, בהודעת הסוכן שמיום 3.7.16, 13:45, עמ' 2, צויין: "...קיבלתי שיחה מהטלפון של אילן ענתי ודיבר איתי בחור בשם אביחי אמסלם שאני מכיר אותו מלוד והוא השותף של אילן...". עוד ציין הסוכן בהודעתו, מאוחר יותר, כי הוא מכיר את המשיב "שנים מהשכונה", כי הוא היה "פועל" של סמהדה, "היה מוכר עבורו סמים" וכי הוא והמשיב היו מריחים יחד קריסטל. המשיב מופלל באופן ברור ע"י הסוכן, כמתואר באישום. כך למשל: "...אביחי ירד מהרכב ואמר שהולך להביא את סם ונכנס..", וכן: "...אביחי ירד אחרי כמה דקות וראיתי שהוא מחזיק בשקית עם 10 גרם אמרתי לו שאני רוצה את זה בשתי חמישיות, אביחי אמר לי תעשה פס תראה איזה חומר טוב...". ועוד. הסוכן אף מזהה את המשיב על פי תמונתו.

בהתייחס לאישום השני, נטען כי יוזמתו של הסוכן היא שגרמה למשיב לבצע עבירה לכאורה, שכן ביקש כי החבר של זדה יספק עבורו סמים.

עיון בחומר החקירה מעלה קיומן של ראיות לחובת המשיב, לרבות תיעודו המצולם בעת העסקה. יש לזכור כי בנסיבות שהה זדה בכלא ובשל כך יצר הסוכן קשר עם המשיב, אשר גם התייעץ איתו כיצד יצליח להתחמק מתשלום חלקו של זדה.

מקומה של הטענה בדבר שידול והדחה ע"י הסוכן להתברר בתיק העיקרי. ממכלול הראיות העולות הן מאישום זה והן מן האחרים, כמו גם שתיקת המשיב בחקירותיו לא עולה תמונת מצב לפיה עולם הסמים זר למשיב. לא מצאתי לקבל את טיעונו זה, בדבר הדחה ושידול, הכל כמובן בפריזמה של ראיות-לכאורה. המשיב לא העלה כל טענה באשר לאישום השלישי.

באשר לשרשרת הסם- מעיון בחומר הרלבנטי עולה כי לא קיימת כל בעיה בשרשרת הסם, בהתייחס לאישום הראשון. באשר לאישום השני, אכן קיים קושי הטעון הבהרה. במסמך שעניינו "דו"ח פגישה קבלת חומר שקילתו סימונו והחתמתו" מאת יהודה כהן, מיום 20.7.16, עולה סתירה בין מספרי שקיות המוצג המופיעות בו. עניין זה לא זכה להתייחסות ממשית בתגובתה הכתובה של המבקשת. בשים לב לדמיון בין מסמך זה ולבין המסמך המסומן "ו" בחומר החקירה הרלבנטי לאישום הראשון, אכריע בסוגיה זו לאחר קבלת הבהרות נוספות מן המבקשת. לאור כל האמור, אני דוחה בזה את טענות המשיב בדבר פגיעה בזכות ההיוועצות ובדבר חולשה ראייתית. באשר לטענה לפגם בשרשרת הסם אכריע כאמור בדיון הקבוע לשיבת היום.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ז, 01 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.